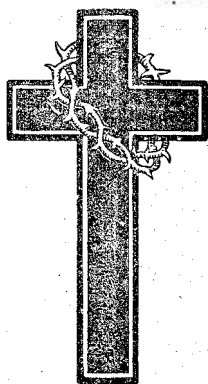
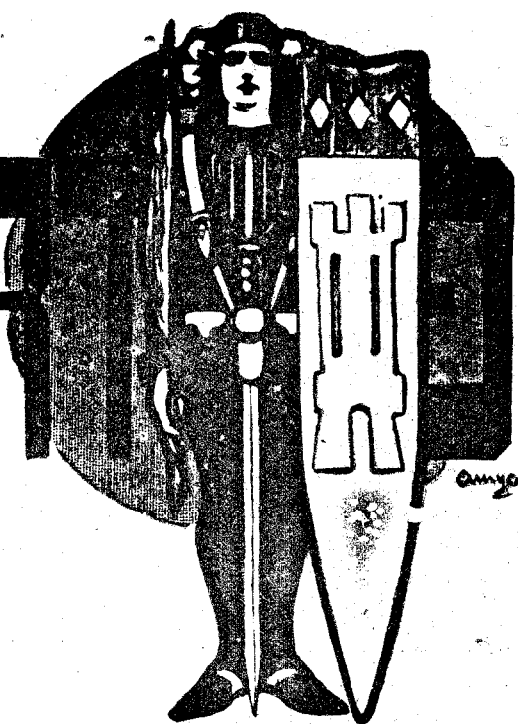


BALUAROS SITGES

« Setmanari català »

Redacció y Administració:

Carrer de Parelladas, 9



LA SENYORA DONYA

Josefa de Casades y Doria, de Llopis

morí ahir, dissapte, día 23 del corrent mes de Octubre,

havent rebut els Sants Sagraments de Penitència y Extremaunció y la Benedicció Apostólica

(E . P . D .)

Els seus desconsolats espós, fills, mare, germà, cunyats, nebots, neboda política, cosins y demés parents, al participar als seus amichs y coneguts tan irreparable perdua, els supliquen la tinguin present en llurs oracions y se serveixin concorregut a la casa mortuoria (Sant Gaudenci, 1) avuy, diumenge, a les quatre de la tarda, pera acompanyar el cadavre á la Esglesia parroquial y de allí al Cementiri de aquesta vila.

El Sant Rosari a les 3 de la tarda a la Esglesia parroquial.

(No 's convida particularment.)

Declaracions oportunes

A nosaltres, que ab relació a la cuestió catalana, trobem buydes de sentir les paraules *dreta y esquerra* ab que desde un quant temps ensá vé distingintse a determinats elements autonomistes, y que per altra part considerem que solsament ab una acció unificada que sintetisi l'actuació del poble català ab tota sa potencia poden esser escoltades, si no ateses, per l'Estat espanyol les nostres lligítimes aspiracions; ens plau que l'avuy ex President del Consell de Ministres, D. Antoni Maura Montaner, en son últim discurs parlamentari hagi declarat sense eufemismes de cap mena que, *apesar dels seus esforços, no se ha pogut atreure a cap partit local*. Y aixó ens plau més encare, per quant, de una manera massa persistent, ha vingut propalantse que un de aquets partits locals, (per més senyes la «Lliga Regionalista de Barcelona»), estava a mercé del ex-quefe del Govern.

Aquest parlá aixís, en el discurs a que nosaltres fem referencia :

«Pero el señor Moret sacaba de todo esto un argumento contra la política del Gobierno, que es el que yo ahora quiero recoger. Decía S. S.: los sucesos de Barcelona en los días 27 y 28, principalmente en aquellos días de la semana lúgubre, no pueden consumarse sino porque las autoridades estén desamparadas de la asistencia del pueblo, de los ciudadanos, de la sociedad entera y en eso tenía plena razón S. S. en decir que no tuvo la autoridad en Barcelona la asistencia del pueblo, de la sociedad entera, y que eso es una hondísima dolencia del pueblo de Barcelona. De ahí sacaba S. S. la consecuencia de que el Gobierno, puesto que al cabo de dos años y medio no ha remediado ese mal, ha fracasado completamente en su política en Cataluña. ¡Cualquiera diría que el estado de Cataluña es una consecuencia de la política de este Gobierno! (Rumores en las minorías). Pero, ¡cualquiera diría que podríamos olvidar los años de generación que trae la situación de Cataluña y como estaba Cataluña y cómo estaba Barcelona en Enero de 1907! (Fuertes rumores en la minoría liberal). Pero, ¿podemos prescindir de eso? (Continúan los rumores). Nosotros no hemos entrado á gobernar hallando á Cataluña en situación normal; nosotros hemos

hallado á Cataluña (sin que achaque esto á nadie en concreto ni crea que se haya engendrado en el tiempo de un solo Gobierno) en la situación que revelaron la Solidaridad catalana, que acababa de formarse, y las elecciones de 1907. Pero, ¿hemos olvidado ya todo esto?

Si S. S. me pregunta si yo habría deseado que más pronto y más hondamente varisese aquel estado de cosas, le diré que sí; pero no le confesaré á S. S. que haya podido tener parte alguna la política del Gobierno en el retraso del remedio, porque la política que ha seguido el Gobierno en Cataluña es muy sencilla, y creo que no podía seguirse otra; dudo que haya quien otra siguiera en nuestro lugar: ha consistido en un respeto sincero y absoluto á las elecciones populares de Catalunya, cosa no del todo habitual, cosa ejecutoriada en esta Cámara: en una solicitud extraordinaria para procurar mejorar los servicios y para procurar atender las reclamaciones y aspiraciones de aquel pueblo, procurando para el Estado el respeto que, sin duda alguna, es de apetecer y de desear que todos los españoles presten a las instituciones políticas de su país, y en proceder con una absoluta justicia; y decir sin cesar desde este sitio que mientras en

Cataluña las fuerzas estén organizadas en partidos locales, la enfermedad y el daño no se remediará ni siquiera se iniciará la curación radical de esos males. ¿No me lo habéis oído decir cuarenta veces? ¿No es ese mi pensamiento constante? ¿Y qué he hecho yo sino estimular todo lo que he podido para que aquellas fuerzas políticas se vacien, según su dirección, su orientación y su sentido, en las partidos nacionales de la derecha ó de la izquierda? (Rumores). Yo declaro que no lo he conseguido: lo he procurado, que era lo que dependía de mí. (Continúan los rumores).

A América en vuyt dies

Aixó de poguer anar a América en vuyt dies, encara que a primera vista sembli una cosa boy tan impossible com el qu' En Moret, per lo desacreditat qu' está devant del país, pugui aguantarse en el Poder més de un parell de setmanes, resulta, en serietat, un projecte en vies de realització, pero de molta més probabilitat que arribi a implantarse que no pas la descabelladíssima lley sobre 'ls excedents de cupu ab qu' En Besada pretenia obsequiar-nos els darrers dies de la seva vida... ministerial.

Y no's creguin ara vostés que 'l medi de fer el viatge a América en vuyt dies, quan s'hi fassi, sigui un medi exposat ni molt menos. ¡Res de tot aixó! Tantdebó no se haguessin exposat cinquanta vegades més aquella colla de amichs y amigues nostres que dies enrera van fer una excursió al famós y ara per molts malehit, avench de «La Ferla»!... El viatge al Nou Món en vuyt dies será cómodo, sobre tot molt cómodo; encare que no tant, potser, per aixó, com ho era l' anar a Vilanova ab la tartana del «Correu» avans de la construcció del pont de més amunt del Vinyet,—y no dich que ho sigui també ara, perque densá que s'aixeca aquell «Pantano» que no hi he volgut passar per la carretera en carruatge de cap mena, y no per pòr, nó!, sino perque, veureu: un home com jo, encare que sigui pare de una nombrosa familia, també se la estima la vida; aixís la propia com la dels animals que per guanyarse les garrofes es veuen obligats a arriar un vehícol de més o menos pes, capacitat y categoria...

Donchs, com avans anava dient, aixó de poguer anar a América en vuyt dies, ¿veritat que per lo extraordinari del cas casi be resulta increible? ¡Es clar, home, és clar! Perque, no estanthi acostumat, ha de fer una cosa més extranya, per exemple, troyarse 'l diumenge ab ún al café que us diu: —Demá me'n vaig a América; ¿que vols res per ton germà? —Ah, donali moltes expressions de part méva. Gracies.— Y al cap quinze dies torneu a trobarlo tot tranquil fent la «manilla» al mateix café y ja us diu: —¡Eph! expressions de ton germà. El diumenge vaig enrahonarhi.—... ¡Ves quí podia somiarsho aixó, ara cinch ó sis sigles endarrera! A ben segur que si Colón arriba a disposar en aquell temps de un medi de viatjar tan ràpit, en comptes de una América al menos en descobreix una dotzena. ¡Llástima que no vagi esser així, que ara a Espanya potser encara n' hi quedarien onze per perdre, si en aquéste onze havia d' estar tan de desgracia com en la única que 'l Destí va depararhi!

Mes, deixemnos ja de digressions inoportunes y entrem al fons del avench, dich: de la qüestió (¡dítxós avench!), qu' és realment lo que més ens interessa a tots plegats y, de un modo especial, a aquells que, com jo, el navegar tant els mareja, que ab anar en bot fins aquí baix a Aygua-dols o les Coves a fer musclos, ja n' tenim prou per descambiar la pesseta, encare que no portem ni quatre quartos a sobre:

Tothom sab que no fa pas molts molts anys, aquelles magestuoses fragates y aquells frágils bergantins y goletes ab que 'ls nostres avís creuaven l' Atlántich no empleaven pas menos de quatre mesos pera anar desde aquí Sitges a Rio Janeiro ó Montevideo, allavors de tanta tirada a anarhi com més endavant a Cuba y Puerto-Rico; y no parlem del viatge als ports americans del Pacífich, tombant pe 'l Cap de Forns: la durada del viatge era poch menos que indefinida, y ab frecuencia passaven tres o quatre anys entre el moment de la despedida de una persona y el rebut de

les primeres noves de l' arribada; donchs, per altra part, en aquell temps no podia pas ferse us del cable, per la rahó senzilla de que 'l seu inventor encare quí sab ahont era.

Vingué més cap ensá la navegació a vapor, que reduí notoriament les distancies, y la construcció dels moderns trasatlántichs per viatgers, dedicant a aquéts sòls 'l' espay qu' en els antichs barcos compartien ab la carga, va aumentar de un modo notable les comoditats y el «confort», y sobre tot va permetre desenrotllar aquestes sorprenents velocitats ab les quals es rendeix avuy la travesia, per exemple, de Vigo o be Cádiz al Brasil o l' Argentina en vinticinch o vintisís dies, és dir, que ara podèn ferse quatre o cinch viatges ab el mateix temps ab que avans sòls podia efectuarsen ún... si el temps s'ensopegava favorable.

Pro, apesar de totes aquestes ventatjes y facilitats d. que ara, en comparació ab avans, es disfruta pera anar a América, la gent encare no está contenta: trova qu' és poch tot aixó. en el sigle XX de la era cristiana, que correspón al III de la d' en Robert y al mitj de la del Mas d' En Liri. ¡La gent troba qu' és poch, sí, senyors! La gent voldria anar a América com aquell qui va a la capital en época en que ni les inundacions del Llobrogat, ni els successos de Barcelona, ni el descarrilament del exprés, ni altres fútils causes per l' istil obliguen a la poderosa Companyia de M. Z. A. a suspendre 'l servey de trens que en época normal ab tan admirable regularitat efectúa.

Per aixó els homes de quartos y els de ciencia, els primers ab molt més interés que 'ls últims, se n'acaven de pensar una per complaure a aquesta gent descontenta, sobre tot a la que ho está mes que per res perque, a parlar ab franquesa, considera que no és pas tot hù contemplar la mar soperba, verbi-gracia, des de dalt les escales de La Punta, apoyant indolentment els colzes a la barana, que contemplarla desde dalt una barca de «bou» quan es trova per allà a «El Brut» o la «Dragonera», y qui diu una barca del «bou» diu igualment una canoa-automóvil com la que temps enrera ens visitava cada día, o be 'l «Reina Regente», l' «Alfonso XIII» o un altre trasatlánticot qualsevol.

Aqueixa pensada dels homes de quartos y dels de ciencia no és altra que: considerant que per a a encara no hi ha garanties... per lo que a viatjar en globo es refereix, és convenient construir una llarga línia de ferrocarril.—Y anar a América en tren, potser?—¡Quí sab, ab el temps... Pro per ara no és pas aixó lo que es proposen, encare que s' hi assembla. Lo que's proposen és la construcció de una línia... ferria en sa major part de trajecte, denominada «Ferro-carril Ibero Afro Americano». Aquest ferro carril, que, en el supòsit de que's tiri endavant, com és boy cosa segura, partirá de Algeciras o be de Tarifa, és dir, del S. d' Espanya, ha de durnos en el mínim de navegació a l' América meridional, aquella América quina major part d' Estats que la componen són el refugi del excés de població d' Europa, y sobre tot, dels afamats espanyols, que hi fan cap ab l' afany de trobarhi quan menos un llonguet, cosa que aquí a la Península Ibérica en moltes ocasions és impossible.

Atravessat l' Estret de Gibraltár per un túnel, sub-mari, com se suposa, l' «Ibero-Afro-América» anirà seguint per la costa occidental de l' Africa, passant per Ceuta, Larache, Casablanca, Mazagan, Safí y Mogador, fins a Dakar, Basshurst o Freetown, ports africans situats geográficamente en la part més occidental del Continent Africá y, per lo tant, més propers a la costa oriental de l' América meridional, qu' és la que més cap la banda de Orient es trova situada.

De qualsevol de aquells tres ports africans fins al americá de Pernambuco, un vapor no hi estará més de tres dies, aixó sense portar una marxa exagerada.

De Pernambuco cap a Occident hi haurá un altre tros de línia ferria fins a El Callao, port ja del Pacífich o Mar de les Índies.

Cal advertir qu' en que aviat sigui un fet la construcció del ferrocarril «Ibero-Afro-América» interessa a una pila de nacions, donchs el trajecte no's redueix sòls al exposat, sino qu' és molt més extens, ja que poden enllassarhi per una banda línies que conduexin a totes parts d' Europa y per l' altra altres que portin a tots els recons d' América.

No obstant, a lo que principalment es va, apesar de tot, és a lograr que pera atravesar l' Atlántich se emplein els menos dies de navegació possible.

Aquéts serán sòls tres, com ja queda dit; tres, més tres ó quatre qu' emplearem per anar al port africá de devant l' americá de Pernambuco, resulta que des de Sitges al Nou Món no hi estarém pas més de vuyt dies, encare que plogui. Epl si els trens van.

XIMET

La Punta del Baluart

(Al meu benvolgut company En Manel Monfort)

En la punta del Baluart,
quan tot encare era roca,
una nina tot brodant
hi passava bella estona
contemplant a son aymant,
plena d' amor y cofoya,
per ser éll el més galant
portador de barca nova.

¡Ah, la punta del Baluart,
qué dítxos-es tens les hores!

¡Mireu qué lleugera va
saltant tras l' ona l' altra ona!
Li fa ab el mocadó «¡adeu!»
ella, dreta dalt la roca;
y éll, ab sa farrenya má
que se apropa arrán de boca,
li envía ardorós petó
a salut de barca nova.

¡Ah, la punta del Baluart,
qué dítxoses tens les hores!

La nina no broda pas:
¡la nina plora que plora!
y a la punta del Baluart
hi peten més fort les ones.
Y mira cap a Llevant,
y cap a Llevant re' hi troba...
y va fentse tart... molt tart...
¡y encar no ve barca nova!

¡Ah, la punta del Baluart,
qué angunioses tens les hores!

Barquetes van arribant,
pro la d' éll encar no torna...
y la nina va plorant
tot preguntant a les ones
que ab més furia van petant:
—¿Sabeu res de barca nova?—
Y a la punta, tot petant,
diuen:—Ja ve barca nova.—

¡Ah, la punta del Baluart,
qué angunioses tens les hores!

La vela es ven transpuntar
de lleugera barcarola:
una figura arrogant
de jove, dret dalt de proa,
cap a terra va mirant,
fit a un punt blanch de la roca
que sembla qu' esta esperant
el retorn de barca nova.

¡Ah, la punta del Baluart,
qué dítxoses tens les hores!

La mar sa furia ha calmat
y la nina ja no plora...
Son aymant al seu costat
trista jornada li conta;
empro ja alegres están,
y élla va dient a les ones:
—Aquí resta el més galán
portador de barca nova.

¡Ah, la punta del Baluart,
quí pogués comptar tes hores!...

RICART GASSÓ MIQUEL



Llista de la subscripció oberta en aquesta vila para auxiliar als ferits y inútils del Exèrcit que al Africa defensa els drets y l'honor d'Espanya:

	Pessetes
Ajuntament y concejals	133 50
<i>Pabellón de Mar:</i>	
Francisco Batlle	25
Antón Serra	25
Antón Catasús Bues	25
Bernard Fernández	25
Bonaventura Blay	25
Pere Catasús	25
Bartoméu Carbonell Mussons	25
Emili Vidal Ribas	25
Joseph Batlló	25
Carles Vidal	25
Francisco Mir y Pujol	25
Joseph Planas	25
Bernard Trenor	25
Manel Planas	15
Antón Catasús Soler	10
Lluís Andreu	10
Lluís Peypoch	10
Joseph Ferrer Catasús	10
Baldomer Sellarés	10
Antón Fossas	5
Joseph Catasús Soler	5
Arcadi Pallé	5
Joan Suñé Miró	5
<i>Prado Subnrense</i>	188 50
Total.	732 00

Aquesta quantitat el passat dilluns fou remesa al Excm. Sr. Governador Civil de la Provincia, per lo que, per medi d' expressiva carta, ha donat moltes mercès la distingida senyora del Excm. Sr. Capità general de Catalunya.

NOVAS

Ha caygut el Ministeri Maura y ha pujat al Poder En Moret.

D' En Maura prescindim ferne cap elogi, apesar de que a tal efecte 'ns sobren motius.

En cambi, d' En Moret voldríem ferne, y per falta de motius no ens és possible.

D'En Moret, per de moment, sòls volem dir que ell és l' autor de la célebre Lley de Jurisdiccions.

Y considerem que, sapiguentse aixó, ja n' hi ha prou y massa per que 's suposi ab quin gust ó disgust Catalunya ha vist la seva pujada.

¡Visca la Llibertat... y la Lley de Jurisdiccions, tot en una sola pessa!

En la iglesia del Monastir de Montserrat el passat dijous tingué lloch l' enllás de la gentil senyoreta Na Meceré Ferrer y Carretero ab el jove amich nostre D. Nicolau Gené y Colomer, gerent de la important casa de Santiago de Cuba que gira baix la rahó social de «Vidal, Jané y C.^a».

La religiosa cerimonia revestí inusitada solemnitat, cantant la Escolanía una Salve després de la benedicció nupcial.

Foren padrins, per part de la núvia, don Joseph Fradera Camps y don Francesch Vendrell Ferrer, y per part del nuvi, don Carles Vidal Dimas y don Cándit Colomer Casas.

Els invitats a tan solemne acte foren obsequiats ab un espléndit banquet, que serví el restaurant del monestir.

Que sigui la enhorabona! y disfrutin els novells desposats de tota mena de ventures.

Segons ens participa l'acreditat sastre d'aquesta vila D. Jaume Torrents, en la seva casa (carrer de Sant Pau, 21) ja se han rebut els géneros para la temporada de Ivern, el mostruari dels quals posa a disposició de la seva clientela.

Pera assistir al Congrés de Metges titulars que la setmana entrant té de celebrarse a Valencia, avuy surtirà cap a la ciutat del Turia nostre amich el Dr. D. Rafel Llopis Torralbas, Sub-delegat de Medicina d' aquest partit judicial.

Els cassadors «a piola» es queixen de que «no'n pessen», a causa, segurament, de la bonansa en la temperatura que 's disfruta, lo qual indueix als aucells a retindres a montanya o be a agafar altres afraus; encara que podria ser també que passsin al vespre o de bon matí, atesa la fresca qu'en les indicades hores es nota.

Se 'ns demana cridem l'atenció de les persones que tenen en son poder bitllets de la rifa de un xalet a benefici del Hospital de Sant Joan Baptista de aquesta vila, pera que procurin la venda lo més aviat millor dels números que tinguin en dipòsit, donchs se acostia la época del venciment, y, devant obra tan filantrópica precisa fer un esforç, a fi de que l' benefici pera aquella santa casa resulti en alt grau positiu.

Procedent de Cuba, el divendres va arribar a aquesta vila l'apreciat compatrici D. Antón Bertrán Mestres, acompanyat de la seva distingida senyora. Benvinguts siguin, y que la estada entre nosaltres els resulti forsa agradosa.

Durant els dies 18, 19 y 20 del que cursa, el metge titular Dr. D. Rafel Llopis va procedir a la inoculació de la vacuna a tots quants van presentarse al efecte en la Casa de la Vila.

Per cert que, segons tenim entés, aquets foren en número insignificant, apesar dels bons desitjos manifestats per l' Arcalidia, que previament havia excitat al vehinat a que acudís a cumplir ab tal prescripció sanitaria.

Verdaderament és de dóldrer que també existeixi tanta apatia en lo tocant a prevenirse contra una enfermetat dels terribles efectes de la verola; sobre tot tenint en compte que si may es presenta algún desgraciat cas, allavors tothom que no es trova en condicions de immunitat tot d'un moment voldria posarshi.

Aquesta setmana ha estat uns quants dies entre nosaltres la distingida dama D.^a Francisca Soulere de Rusiñol al objecte de preparar la instalació definitiva de la casa que durant la temporada ivernenca té de ocupar a la Ribera la familia de nostre apreciat amich el digne senador per Tarragona don Albert Rusiñol y Prats.

En extrem concorreguts van veures els funerals que en sufragi de l' ànima de D. Joan Planas Bertrán van celebrarse l' passat dijous en la nostra parroquial iglesia. En dita fúnebre cerimonia van posarse novament de manifest les ben arrelades simpaties de qu' en vida gosava tan benvolgut compatrici, mort el día 13 del corrent.

Renovem ab tal motiu a la distingida familia del finat la expressió del nostre pésam.

També van acudir molts fidels a les misses que'l dimars anterior en la propia iglesia van aplicarse en sufragi de l' ànima de la que fou compatricia nostra D.^a Eulària Cros y Juliana, a quina familia reiterem igualment el testimoni de nostre condol.

Ahir a la tarda, després de haver sofert ab verdadera resignació cristiana una llarga y penosa malaltia que durant alguns anys l' ha tinguda físicament impossibilitada, va passar a millor vida la respectable senyora D.^a Josefa de Casades y Doria, esposa de nostre apreciat amich y compatrici don Manel Llopis y Bofill.

Les excelents virtuts y bones condicions de caràcter que en vida adornaven a la finada, ha fet que la seva mort hagi sigut molt sentida.

Aquesta tarda a les quatre tindrà lloch el seu enterro, en qual acte no duptem es posaran de manifest les iomenses simpaties de que gosa la familia Llopis Bofill, a la qual desde aquestes columnes acompanyem en el just dolor qu' experimenta.

A principis de la setmana passada, un gós, propietat del pagés Leandre Montaner, va mossegar al seu amo y a un altre pagés anomenat Joseph Milá y Vergés.

L' Arcalidia, al enterarsen, disposá que acte seguit es matés l' esmentat gos y se li tallés el cap para enviarlo al Laboratori Microbiològich Municipal a fi de que 's procedís al seu examen.

Donchs bé; el Dr. Claramunt, director de dit Laboratori, ha dictaminat qu' en aquesta ocasió es tracta de un verdader cas d'hidrofobia.

No cal dir que les dugues persones mossegades van sotmetres sens perdre temps al tractament antirràbich de aquell doctor.

A fi d'evitar majors conseqüencies, per ordre de l' Arcalidia va donarse mort a tres o quatre gossos mossegats per l' indicat gos rabiós.

Demá, diada de Sant Crispí, patró dels sabaters, pera solempnisarla no 's trevallará en les fàbriques de calsat de aquesta vila, surtint els seus operaris a fer excursions foranes.

Aquesta setmana els pagesos se han dedicat a collir les garrofes, quina producció enguany, al igual que la dels rahims, ha vingut quelcom retrassada, degut a varies circumstancies.

La cullita deu calificarse de mitjana, y el preu a qu' dit fruyt es paga fluctúa entre 4'75 y 5 pessetes el quintar.

Noves religioes

Avuy, a les cinch, exposició del Santissim Sagrament, rosari, exercicis del Mes del Rosari, goigs del Roser y reserva.

Demá dilluns y demés dies de la setmana, a un quart de set del vespre continuarán les fuencions del mes del Rosari.

IMPREMPTA JACINTO SANTACANA: PARELLADAS, 9.

Precisa advertir que aquest número, com els anteriors, desde'l Juliol, ha passat per la censura.

SE VEN la casa número 41 de la Ribera d' aquesta vila, composta de baixos, dos pisos, golfas y terrat.

Informará: ROSENDO MESTRES.—Jesús, núm. 39.

ANTONIA MIRÓ, VDA. DE LLORENS
MODISTA

Ofereix la ensenyansa de CORTE y CONFECIO, ab método modern y perfecció exquisida, a quantes senyores y senyoretas tinguin el gust de apendren. Tres lissos setmanals: els dilluns, els dimecres y els divendres, a la tarda; a domicili.

Botifarres

* de Can Xiquillo *

Desde 'l día 15 de Octubre s' en vendrán de BLANQUES, fresques y gustoses com sempre, enviantse a Barcelona si se avisa al carrer de

1, Petritxol, 1

o directament a la casa, a Sitges, **47, Carrer Major, 47**

advertintse que les capses en que 's remeterán durán el sello de la casa.

Colegi del Sagrat Cor de Jesús

dirigit pe 'ls Germans Maristas

Es donarán lliçons particulars y colectives de les assignatures que a continuació s'expressen, baix les quotes mensuals següents :

Lliçons particulars de
Inglès, 20 ptes; *Francès*, 20 id., y *Comers*, 20 id.
Lliçó colectiva de les mateixes assignatures, 10 ptes.

Lliçons particulars
sobre les assignatures de *1.ª Ensenyansa*, 10 ptes.
Lliçó colectiva de les mateixes assignatures, 5 ptes.

Joseph Selva y Junyent

14, Aygua, 14 : SITGES

Habent obtingut la representació de una important Agencia de Barcelona, que es dedica a la compra de fincas rústicas y urbanas, prestans hipotecaris y en lletra de cambi, a interés modich, ofereix
: : : : : els seus serveys : : : : :

EL PARAISO
PARELLADAS, 9

<i>Guix</i>	<i>Ams</i>
<i>Tinta</i>	<i>Pipes</i>
<i>Llapis</i>	<i>Pintes</i>
<i>Paper</i>	<i>Miralls</i>
<i>Somes</i>	<i>Semelos</i>
<i>Plumes</i>	<i>Sanivets</i>
<i>Carpets</i>	<i>Raspalls</i>
<i>Xinxetes</i>	<i>Boquilles</i>
<i>Calendaris</i>	<i>Cascabells</i>

ANTON TORRES

LA VILA DE SITGES

*** Carrer Major, 23 ***

Representant de Màquines de Cosir

VERTEIM

En la mateixa casa

ES PLANXA

en senzill y brillant

Viudos y Solters

Tinch mils de senyores y senyoretes de totes edats y am dots o fortunes desde 100 a 100.000 duros o mes, que desitgen casarse COM DRU MANA: Totes elles són honrades, instruïdes y de bones families. Escribiu ab sello (dins la carta) a D. S. Calderón: Rambla Catalunya, 46, primer, Barcelona. Unica casa anti gua, seria y formal, que pot acreditar a centenars els casaments fets per la mateixa. Aquesta casa no i—enn—Banya admet enredos.



Camiseria y Corbateria

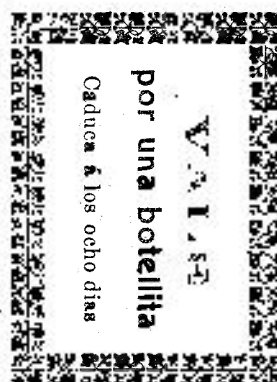
32. BOQUERIA, 32

GRAN ASSORTIT

camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barat
Especialitat en camisas a mida

¿QUIERE VD. UNA PRECIOSIDAD?



Gráfica demostración de lo que pueden talento, genio y generosidad, y faro luminoso, es para todos pequeña joya de grandes méritos, muy especialmente para cuantas personas se mueven y andan perezosamente, para las que tienen horror a las distancias y de modo singular para los hombres impotentes, mugeres estériles ó individuos extenuados por sufrimientos ó enfermedades, por excesos de estudio y trabajos mentales ó por abusos de placeres cuyas fuerzas abandonan el aparato genésico y eje cerebro espinal: este es el obsequio que hace la Institución que elabora el potente FERTILIZADOR, el que recibirá usted dirigiéndose personalmente ó por escrito al señor Administrador del Despacho central, Providencia 61, «La Salud», Barcelona.

EL FERTILIZADOR logra maravillas y se halla en farmacias colmadas y droguerías. En Madrid: P. Moreno, calle Mayor 35; Gabso, Arenal, 2; Torres Arnao, Atocha, 30; y cétera.—En Barcelona. Sucesores de Massana, Fernando VII, 14; Vicente Ferrer y Compañía, Uriach y C.ª, etc.

En SITGES: Confitería de J. Sabatè: 5, Calle Mayor, 5

ENCUADERNACIONES

A preus molt econòmichs se fan en aquesta Imprimpta

VELS Y MANTELLINES

Es reben encàrrechs urgents en EL PARAISO: 9, Parelladas, 9

SOBRE MONEDER

para la circulació de valors en metàlich

* Servey Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Noviembre de 1899 *

El SOBRE-MONEDER circula entre tots els pobles de la Península, Islas Balears, Canarias y Costas de Africa; y ahont no hi hagi Administració de Correos, están obligats a admétrelo a la circulació els carters y peatons rurals. El SOBRE-MONEDER és el medi més cómodo, sencill y segur para remetre diner per correos certificat, desde cinch céntims fins a 50 pessetas, en qualrevoi classe de moneda y en tota mena de fracció. Ab el SOBRE-MONEDER s'evitan al públich las molestias de tots els sistemas de giros; no és necessari el requisit de coneixement y s'entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poblet més petit. Es indispensable para encàrrechs al Comerç, suscripcions de periódichs, demandas de llibres, pensions, mesadas, etc. etc. Unieh que resolt las dificultats de giro de petites quantitats. El SOBRE MONEDER té la GARANTIA DEL ESTAT, que abona la quantitat declarada en cas de extravio. La COMPANYIA ARRENDATARIA DE TABACOS té la exclusiva para la ventadel SOBRE-MONEDER; l'expén en tots els ESTANCHOS al preu de 25 céntims y abona als seus expendedors el 10 per 100 de PREMI DE VENTA. Las demandas als Representants y subalterns de dita Companyia Arrendataria en cada Provincia.

OFICINA: GOYA, 19; MADRID

EMULSION MARFIL

de aceite puro de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal, sosa y guayacol.

PREMIADA EN LA EXPOSICIÓN DE ALEJANDRIA

Los innumerables certificados de médicos eninentes que aconsejan el uso de la EMULSION MARFIL AL GUAYACOL y los miles de enfermos que han conseguido su curación con el uso de este medicamento, son la mejor garantía que pueden desear los que tengan necesidad de combatir el esferofulismo raquitismo, bronquitis crónica y toses rebeldes. La EMULSION MARFIL AL GUAYACOL engorda y fortalece a los niños, desarrollando el sistema óseo.

Laboratorio Químico-farmacéutico de F. del Rio Guerrero
(sucesor de González Marfil): MALAGA